

Preussen vilde naturalisere de øvrige. Den forrige danske Regering tilbød derfor at give Indfødsret til saadanne hjemløse, som udtrykte Ønske derom, og den erklærede endvidere at ville tage under Overvejelse desuden at naturalisere de hjemløse, der i særlig Grad maatte antages at være knyttede til Danmark, fordi begge deres Forældre er Danske eller de er Børn af ugift dansk Moder.

I Svar herpaa har den preussiske Regering i Vinter udtalt Ønske om, at Danmark vilde meddele Indfødsret ogsaa til de hjemløse, hvis Bedsteforældre er indvandret fra Danmark til Slesvig, og den har erklæret kun at kunne lade en eventuel Traktat omfatte de hjemløse, som Danmark vilde naturalisere, men ikke at kunne paatage sig nogen Forpligtelse til at naturalisere som tyske Statsborgere de øvrige hjemløse. Med Hensyn til disse sidste haabede den preussiske Regering, at de i Tidens Løb maatte opnaa Statsborgerret i det ene eller det andet af Landene, saaledes at paa denne Vis de hjemløse efterhaanden vilde blive absorberet.

Den danske Regering maa, ikke alene ud fra den Betragtning, at der her i Danmark savnes Forstaaelse for Afslutningen af en Traktat paa dette Grundlag, men allerede fordi den ikke kan dele Haabet om Spørgsmaalets fuldstændige Løsning ad denne Vej, være af den Anskuelse, at Sagen under disse Omstændigheder ikke lader sig fremme. At der ikke er Udsigt til et Resultat af disse Forhandlinger, fremgaar jo af den tyske Regerings nu i Herrehuset afgivne Erklæring“.

Hertil føjede Ministeren endvidere følgende:

„Den tyske Rigskansler betonedes under den omtalte Forhandling i det preussiske Herrehus Ønsket om godt naboventligt Forhold til Danmark. Dette Ønske deles — som jeg før har haft Lejlighed til at udtale — fuldt ud af den danske Regering, og jeg er overbevist om, at man i alle Partier herhjemme forstaar den store Betydning heraf.

Rigskansleren nævnede de Vanskeligheder, chauvinistiske Bevægelser i saa Henseende volder; han udtalte, at den tyske Regering opmærksomt følger Skærpelsen af de nationale Modsetninger ved den sønderjydske Bevægelse i Danmark og ved „officielle danske Personer“s Deltagelse deri, og han tilføjede, at den tyske Regering med alt Eftertryk har bragt Tilfælde, der er blevet den bekendt, paa Tale overfor den danske Regering, og at denne da, „som det er en Selvfølge i Forholdet mellem ligeberettigede Nationer“, i hvert Tilfælde har draget Omsorg for at afhjælpe det omhandlede Forhold.

Det er selvforstaaeligt, at den danske Regering — i Overensstemmelse med international Skik og Brug — i hvert saadant Tilfælde har foranstaltet fornøden Undersøgelse, og at den har